

-Заклевамъ ти се, че кракътъ ми нѣма да стѣпи.

Ех, бате, бате. Дойде ми ума, но ...

А за работа.. Като те гледамъ-рекъль съмъ: отъ сутринь до вечерь като тебе... Само какво ще работя, като нѣмамъ педя земя.

- Ще ти дамъ!... отвърна съ просълзени очи Христо като чуваше разкаянието на брата си.

- Бате, дай да ти цѣлуна рѣка, скочи Цончо.

Христо не си подаде рѣката, а трогнатъ додеде: когато те видя, че вършишь това, което казвашъ-тогава азъ ще те цѣлуна въ челото братски. Защото като те гледамъ такъвъ немстенъ, одърпанъ, и да се влечешъ несвестенъ по кръчмитъ, сърдцето ми плаче.

Цончо се просълзи и едва проговори:-Боже!

- Тъй е Цончо: азъ ще направя всичко за да ти помогна; да помогна на дѣцата ти, като тѣхенъ чичо, като твой братъ...но искамъ да помислишь, да разберешъ, че ако бѣше пестеливъ, трезвенъ и работливъ-предобре щеше да бждешъ...

- Тъй е, правъ си, бате! Като гледамъ тебе... Какво